

Saimaan parantaja

VESISTÖNSUOJELU | Hydrobiologi Raija Aura uskoo, että kaikilla järvillä on toivoa. Hänen painajaisensa on betonihelvetti, josta ei pääse luontoon.

JUHO MAIJALA

SUOMALAISET rakastavat järviään. Eivät välttämättä kaikkia järviä, mutta kukin omaa lähi-vettä.

Saimaalla elämäntyönsä tehnyt hydrobiologi **Raija Aura** kokee ihmisten järvirakkauden palkitsevaksi. Se näkyy sekä isoissa kunnostushankkeissa että arkisissa asioissa, kuten siinä, että astioita ei pestä suoraan järvessä.

– Usein kysytään, että mitä kukin voisi itse tehdä. Ei yksi ihminen pysty vaikuttamaan kuin omalta osaltaan, mutta kun jokainen hoitaa omat asiansa, siitä muodostuu kokonaisuus.

VESIBIOLOGIKSI Aura päätti opiskella Saimaan vuoksi.

– Olin aina ollut vesien äärellä. Luki-ossa tuli ajatus, että haluan tietää vesistä enemmän ja tehdä asioille jotain.

Hän haki Jyväskylän yliopistoon niin kauan, että pääsi sisään. Valmistuttuaan hän palasi rakkaalle järvelleen.

Saimaa teki Aurasta ptkätyöläisen. Lappeenrannasta ei virkaa löytynyt, joten hän on työskennellyt 30 vuotta erilaisten hankkeiden ja sijaisuuksien parissa.

Työt jatkuvat projektikoordinaattorina Pisara-hankkeessa. Siinä Pien-Saimaan rinnalle otettiin Kuolimo, Ylä-Kivijärvi ja Haapajärvi.

Löytyykö jopa surkeassa kunnossa olevalle Haapajärvelle rakkautta?

– Kyllä ihmiset rakastavat Haapajärveäkin. Monilla on muistoja siitä, kun se oli paremmassa kunnossa. Siellä on paljon koko ikänsä paikalla asuneita. Toive järven kunnostuksesta on hyvinkin harras.

”**Toive järven kunnostuksesta on hyvinkin harras.**

RAIJA AURA

Raija Aura harrastaa veneilyä, kalastusta ja klassista balettia.

AURAN koko elämä pyörii Saimaan ympärillä. Kesät menevät veneillä. Biologin painajainen olisi betoninen suurkaupunki, josta ei pääsisi luontoon.

Hänellä on myös yksi ei-vetinen ajanviete. Aura harrastaa tanssia ja klassista balettia.

– Äiti vei pikkutyttönä balettikouluun ja jäin sille tielle totaalisesti. Se rakkaus on kestänyt koko elämän.

PIEN-SAIMAATA ei vielä ole pelastettu. Auran mukaan 1950-luvulla alkanut vedenlaadun heikkeneminen on ehkä saatu pysäytettyä, mutta paraneminen antaa odottaa itseään.

– Olen erittäin toiveikas, ehdottomasti. Pien-Saimaa on kuitenkin pitkäviipymäinen vesistö, eli kaikki näkyy hirmu pitkällä viiveellä. Kymmenen vuotta on minimi sille, että tulokset alkavat oikeasti näkyä.

Aura muistuttaa, että järvien vesi uusiutuu. Jos uusi vesi on edellistä parempilaatuista, järven kuntokin paranee.

– Kaikille järville on toivoa. Jokainen uusi pisara on edellistä kirkkaampi.

● **Pisara-hankkeen ensimmäinen yleisötilaisuus tiistaina 3. marraskuuta kello 17–20 Lappeenrannan kaupungintalon valtuustosalissa.**

OTTO PONTO

RAIJA AURA

- Syntynyt Jyväskylässä vuonna 1958, asunut Lappeenrannassa seitsemän vuotiaasta.
- Vesistöjä kunnostava hydrobiologi.
- Asuu miehensä kanssa Voisalmessa, kaksi aikuista lasta ja kolme lastenlasta.